A DM DÉLMAGYARORSZÁG POSTALÁDÁJA

Jó embert találtak

Leveleink sorát kezdjük azokkal, amelyekben elégedett sorokat olvashattunk, mert ezen a héten is akadt ilyen postaládánkban.

Özv. Kása Rezsőné (Kormányos u. 8/A) Balla Máriának mond köszönetet, annak, aki a gőzfürdőben január 19-én megtalálta olvasónk arany fülbevalóját.

Bodó Ernő (Csaba u. 64.) pedig betegágyában fogalmazta levelét. Azt írja, hálával gondol a Bérkert utca és a Marostői utca sarkán levő élelmiszerbolt vezetőjére, és két ismeretlen asszonyra, akik január 17-én, kora reggel segítségére siettek. Olvasónkkal ugyanis baleset történt, s ők hárman támogatták munkahelyére. Sajnos, azóta is nyomja az ágyat a köszönő levél írója. Jobbulást kívánunk!

A Fehér-tó védelmében

Egy nyugalmazott tanító írja hozzánk küldött levelében; örömmel olvasta, hogy Hortobágyot természetvédelmi területté nyilvánították. Pusztaszer megbecsülését is örvendetes jelenségnek tartja. Kérdése az, hogy a Fehér-tót és madárvilágát miért nem részesítik ilyen védelemben, hiszen ez nemcsak Szegednek, az egész országnak érdekében állna.

Por és szén

Tizenhét mázsa borsodi diószenet vásárolt január 13-án *Bóta* Sándorné (Moszkvai krt. 20/A) a rókusi TÜZÉP-telepen. Amikor a fuvaros a kocsira kezdte felhányni a szenet, az egyik alkalmazott figyelmeztette, hogy először abból a porhalomból huszonöt lapáttal rakjon fel a kocsira. Mivel a kérdésére ott nem kapott választ olvasónk, kénytelen ezúton érdeklődni: jogosan járt-e el a telep dolgozója, amikor a diószén helyett port is kénytelen volt hazaszállíttatni.

Arról nekünk nincs tudomásunk, hogy létezik olyan felsőbb utasítás, mely meghatározza a kifogástalan minőségű szén — és a tüzelésre úgyszólván alkalmatlan por arányát, főként, ha az utóbbiért ugyanannyit fizet a vásárló, mint amennyi a tökéletesért jár.

Szerkesztői üzenetek

Forrai Gyula (Üllés, Ady Endre utca 3.): kérdésére a helyes válasz: a harmadfokú égési sérülés a veszélyesebb. *Bokor* József (Deák Ferenc utca 20.): mint megírtuk, az antenna egyelőre kísérleti jelleggel működik, valószínűleg, márciusban már rendszeresen sugározza a tévé műsorát. Javasoljuk, hogy külön antennát szereltessen fel, amelyet a nyolcas csatornára méreteztek. *K. L.*: kérjük, levelét névvel, és pontos címmel ellátva fogalmazza meg és így küldje el szerkesztőségünkbe.

Tiszai geográfia

Ezt az érdekes képet *dr. Ungár* Tibor geológus (Odessza 12/B) küldte be szerkesztőségünkbe. Az újszegedi Tisza-partot ábrázolja. Az alacsony vízállás következtében kerültek szárazra a folyó korábbi lerakódásai. Az apadó víz és a csapadék az eltérő anyagú rétegeket különböző képpen mosta el, így keletkezett ez a valóságos földtani szemléltető ábra.

Szerelés után

Az egész várost érintő kérdéssel fordult hozzánk több olvasónk is: a földgáz bevezetése után köteles-e az IKV rendbehozni a lakásokat?

A vállalat a lakásban keletkezett károkért vállalja a felelősséget. Kötelességének tartja a szerelés közben előforduló hibák javítását. Például lyukak, repedések eltüntetését, a megrongált falfelület festését. Ez azonban általában nem több 1—2 négyzetméternél. Ez tehát azt jelenti, hogy az egész lakás vagy egy-egy szoba teljes festése nem tartozik az IKV feladatai közé a gázvezeték szerelése után.

A meghatározott hibák kijavítását pedig joggal kérhetik a lakók.

Válaszol az illetékes

Lapunkban többször is foglalkoztunk *az üvegvisszaváltással*, mely sajnos sok vásárlónak okoz gondot egyes üzletek jóvoltából. Az ÉLIKER vezetőitől kaptunk levelet a minap. Többek között a következőket írják:

„A fennálló rendelkezések értelmében minden kiskereskedelmi és vendéglátóipari egység köteles visszaváltani a vásárlóktól, minden korlátozás nélkül, az általuk áruval együtt forgalomba hozott üres üvegeket. Ennek maradéktalan betartását megköveteljük boltjaink dolgozóitól, és a rendelkezés megszegőivel szemben felelősségre vonást alkalmazunk. Figyelmeztetjük a 15-ös számú áruda vezetőjét is, mivel a pezsgőspalackot csak hosszas gondolkodás után váltották vissza.

Más a helyzet azonban a Pepsi-Colás palackok esetében. Pepsi-Colát ugyanis vállalatunk boltjai 1971. harmadik negyedéve óta nem hoznak forgalomba, így arra sincs lehetőség, hogy az üres palackokat vásárlóinktól átvegyük, és visszaadjuk a szállítónak. Az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének 1/1970. (III. 11.) ÁH. számú rendelkezése értelmében a betétdíjas palackoknak a forgalomból történő kivonását kilencven nappal előbb kell a vásárlók tudomására hozni. Mi ennek maradéktalanul eleget tettünk. Vállalatunk boltjai Coca-Colát és Stár-Colát értékesítenek, melynek palackjait a forgalmazó boltok kötelesek vonakodás nélkül visszavenni."

Reméljük, minden ÉLIKER-üzlet alkalmazottai olvasták a vállalat válaszát!

Lapunk 24-i számában *Hajnali sziréna* címmel cikk jelent meg a Postaládában, melyben a Vadász utca lakói panaszkodtak a fonalfeldolgozó vállalat telephelyére. A lakók levelére a vállalat igazgatója, *dr. Jákso* László intézkedett.

„A Tavasz utca 2. szám alatt levő üzemünk anyagellátása érdekében valóban folyamatosan fogadtuk az üzemrész részére érkező alapanyag-küldeményeket. A fuvarozást végző Volán-vállalat emberei a mi megállapításunk szerint is hangosan, a ládákat kíméletlenül dobálva rakodnak éjjel. Ezért — bár ez vállalatunknak többletköltséget okoz — 1973. február 1-től a Volán-vállalattal fennálló szerződésünket módosítottuk, kikötöttük, hogy 22 óra és reggel 6 óra között árut nem fogadunk. Ezzel az éjszakai szállítást, és az azzal kapcsolatos jogos panaszokat megszüntetjük.

A Vadász utcai telephelyen folyó építkezés kivitelezőjét nyomatékosan felhívtuk újólag az utcai szemét elhordására, a rendetlenség megszüntetésére.

A cikkben a porelszívó berendezésnek tulajdonított zajt nem a légtisztító berendezés okozza, hanem a fűtést biztosító olajkazán légbeszívása. Sajnos — miután tűzveszélyes üzemrész —, semmilyen más fűtési rendszert alkalmaznunk nem lehet. Jelenleg tehát ezen a panaszon segíteni nem tudunk, csak annyiban, hogy a fűtést este 21 óra és reggel 5.30 között nem üzemeltetjük. Foglalkozunk távlatban központi fűtés kialakításának tervével, ennek előfeltétele azonban a magasnyomású gáz bevezetése, mely információink szerint ebben az évben megtörténik."

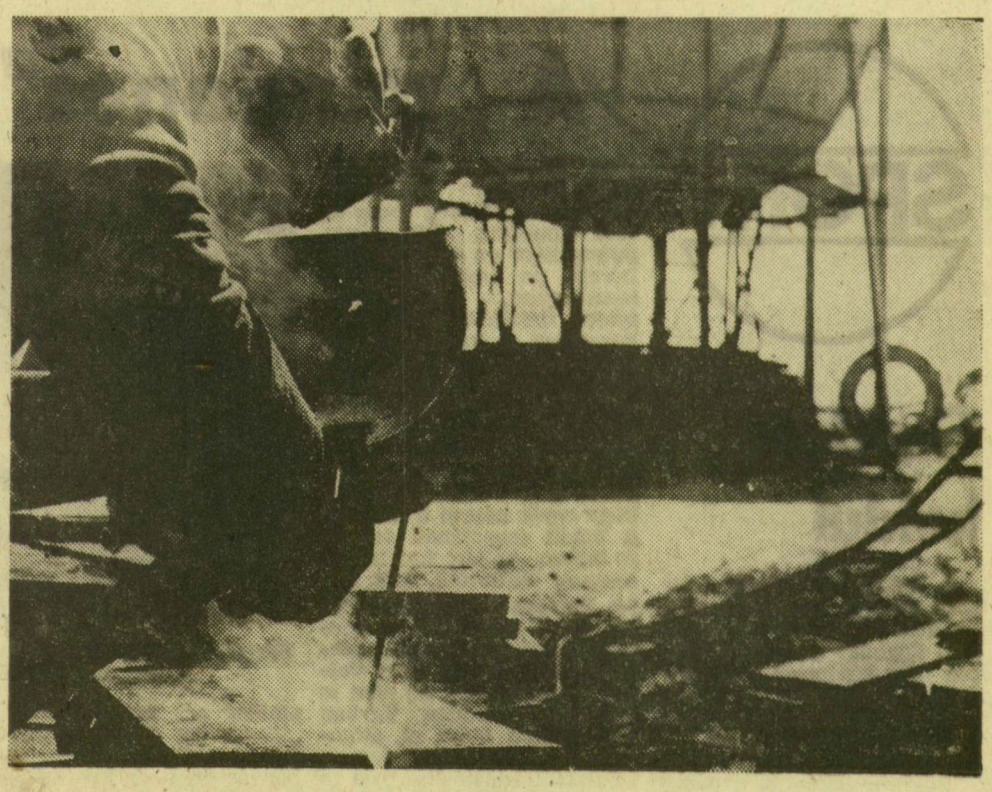

A szakma hálája

Kihasadt a fővezeték Algyőn. A párás levegőben olyan volt, mint apró, növekvő vulkán, amelyik először a földet dúrja le magáról, hogy a lávának utat csináljon. A tejfehér gázfelhő gyorsan terebélyesedett, mutatva a hiba pontos helyét.

A karbantartó csoportnál megcsörrent a telefon, az utasítás röviden szólt: azonnal ki kell javítani a vezetéket. Indoklás, magyarázat ehhez nem kell, hiszen az olajbányászok nagyon jól tudják: ellenség lesz a gázból, ha elszabadítja magát.

Az NKFV építési üzemének tapasztalt brigádja készülődni kezd. Autóra teszik a hegesztő berendezést, a szerszámokat, s utána ők is fölkapaszkodnak.

MI MEGSZOKTUK

— Nem izgul?

— Miért idegeskednék. Olyan munka ez, mint a többi, amivel naponta találkozunk. Aki ide jön dolgozni, hamarosan tisztában lesz azzal, hogy ha tetszik, ha nem, mindig a tűzzel kell „cicázni". Ha a legelső műveletnél, amikor először érintem meg a pálcával az anyagot, nem lesz baj — akkor nyert ügyünk van. Csak az első érintés, az sikerüljön, a többi megy magától.

— Látja, a tűzoltók már megérkeztek. Nem hiába hívták őket.

— Ahova mi megyünk, általában velünk jönnek a tűzoltók is. Hozzák a haboltót, meg az azbesztruhákat. Mondtam, mi a tűz szélén járunk, őket szintén megszoktuk. Na, de ne fessük a dolgot feketébbre a kelleténél...

— Az „élő" vezetéket nem lehet tökéletesen kitisztítani a gáztól, még ha le is zárják.

— Igen, az alján összegyűlhet a gazolin, de majd a tűzoltók telenyomják először habbal, csak azután következünk mi. Úgy állok majd oda a nyíláshoz, hogy ha hirtelen berobbanna, a láng ne engem találjon el. Gyakorlat kérdése. Először kivágjuk a hibás darabot, aztán beteszünk egy egészségeset. Körbehegesztjük és kész.

Roczó Ernőnek, az építési üzem 29 éves hegesztő szakmunkásának igaza lett. A szirénák nem szólaltak meg, mert a hab erősebbnek bizonyult a gazolinnál. Óvatos, ügyes mozdulatokkal érintették meg a kiásott acélcsövet, szinte simogatták. Aztán felvillant a kék ív és estére új, erős darab került a hibás helyére. Egy napig dolgozott rajta a brigád, aztán jöttek az izotóposok. Megröntgenezni, valóban begyógyult-e az acélvezeték sebe.

A „PROFESSZOR"

Rangli István részlegvezető, aki jónéhány éve van már a szegedi olajmezőn, szélesen mosolyog. Nem titkolja boldogságát.

— Sok mindent láttam már és tudom, hogy itt biztosra nem mehet az ember, éppen ezért roppant örülök, hogy a Roczó gyereket épségben látom. Nem mintha benne kételkednék, hisz ő „professzor" a szakmában, minősített hegesztő, saját bélyegzője van, amivel hitelesíti az általa végzett munkát. Ő a jó szakmunkások között is az egyik legjobb. De hát rosszul is elsülhetett volna a dolog. A lényeg, hogy túl vagyunk rajta, s mehet a gáz Szegedre. Remélem, az ottaniak meg se érezték, hogy mi itt nagyon megizzadtunk...

Megvárom, míg Roczó Ernő fölmelegszik, s ruhát vált. A frissen ásott gödörbe, ahová be kellett állnia, mindig visszafolyt a jeges víz, a szivattyúk nem győzték elvinni.

— Mit lehet erről még mondani? Hiszen látta. Egyszerű foltozás volt az egész.

— Hol tanulta meg ilyen jól a hegesztést?

— Jászszentlászlói vagyok, s 1960-ban mentem el hegesztőnek Pestre, a Közlekedési Építő Vállalathoz. Ott szerettem meg a munkát, azt hiszem egy életre. Hét évig dolgoztam egyhelyben, aztán a sors egyik napról a másikra itt pottyantott le Algyőn. Ennek öt éve, akkor keresett hegesztőket az üzem, az olajépítkezésekhez. A feleségem Szegeden dolgozik, jobban mondva akkor még a menyasszonyom volt. Valahol le kellett telepedni, Algyő adva volt. És nem is jártunk rosszul, a vállalattól 1970-ben szolgálati lakást kaptam, itt, a barakok mellett, az egyszintes épületekben két és félszobást.

— Volt mivel berendezni?

— Nem mondhatnám. Annyi holmink volt, amennyi a kezünkben elfért. De én szerettem ezt a szakmát, s az nem maradt hálátlan hozzám. Elvégeztem egy pár tanfolyamot, még két szakmunkás bizonyítványt szereztem, s lassan-lassan a legnehezebb eseteknek is neki mertem fogni. Persze a fizetésem sosincs alatta a 3500—3600 forintnak. Öt év alatt rendeztük be az életünket, s a lakásunkat. Ami kell, most mindenünk megvan, nem nyertünk...

TISZTÁN LÁTNI

Vége a napnak, a szűk irodában villanyt gyújtunk. Egymás után érkeznek az olajbányászok, gépkocsit cserélnek; a váltókocsi viszi őket haza. A fiatal hegesztő még megbeszéli a holnapi munkát, felírja egy papírra, milyen szerszámra van szüksége. Nekik mindig készen kell lenni, hogy ha valahol rést talál a gáz, az olaj, azonnal indulhasanak.

— Úgy vagyok én a munkával, mint mindennel az életben: tisztán kell látni, mire vállalkozik az ember. Ha egyszer döntött, ne bizonytalankodjon; a véletlennek minél kisebb szerepet hagyjon. Körülbelül ez van a balesetvédelmi könyvben is. Én ehhez tartom magam régóta, s nem csalódtam se ma — se máskor...

Matkó István

Izland segítséget kér

Olafur Johannesson izlandi miniszterelnök hétfőn a késő esti órákban újabb rendkívüli ülésre hívta össze kormányát a Helgafjell-vulkán kitörése és a szüntelen lávaömlés folytán előállott helyzet megvitatása végett. Ellentétben a kormány korábbi állásfoglalásával, az újabb felmérés szükségessé tette a külföld segítségének igénybevételét. Ilyen értelemben intézet az izlandi parlament segítségkérő felhívást a világ összes országaihoz. A vulkánkitörés sújtotta Heimaey-sziget hajléktalanul maradt 500 lakosának elsősorban pénzre és előregyártott házakra van szükségük.

Heimaey-szigetén tovább folynak a mentési munkálatok. a tűzhányó még mindig nagy mennyiségű izzó lávát ont. A kráterből szakadatlanul hamueső hullik az elhagyott Vestmannaeyr városára. A mentők terdig érő hamuban járnak.